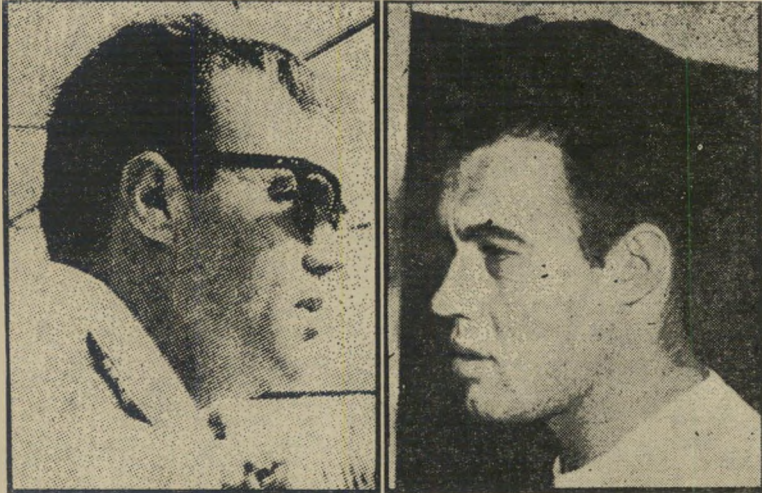

ז'כרא יקרי

שביתת ימאי צי הסוחר הישראלי שפרצה בשבוע האחרון, היפנתה את הזרקורים. בין השאר, גם אל מנכ"ל חברת צ"י נוסעים, רבי-החובל נמרוד אשל, אשל היה השבוע אחד הגורמים הנימרצים ביותר, יחד עם מנכ"ל צ"י משה קשתי, שפעלו בתקיפות נגד מילוי תביעות הימאים ולשבירת שביתתם. נוכח פעילותו זו, אי-אפשר היה שלא להרהר מה עושה הזמן לאנשים. בינואר 1951, כאשר פרץ מרד הימאים הגדול בצי הסוחר הישראלי, עשה העולם הזה את צעדיו הראשונים בתחום המאבקים הציבוריים. באותה תקופה היה העולם הזה העיתון היחיד שהתייצב לימין ימאים, נגד השיטות שהופעלו בידי מי שהיה אז מזכיר מועצת פועלי חיפה, יוסף אל-מוגי, כדי לשבור את שביתתם. במשך שבועות רבים ברציפות כיסה

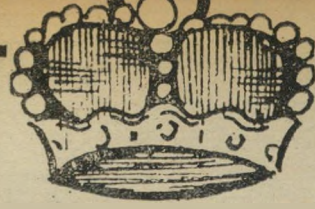
נמרוד אשל 1973 נמרוד אשל 1951
הזמן שחק את סמל המאבק

העולם הזה את מאבק הימאים להטבת תנאי עבודתם, ובמשך תקופה ארוכה להבא נוצרה מעין זהות בדעת-הקהל הישראלית בין הימאים והעולם הזה. אחד ממנהיגי מרד הימאים ב-1951 היה נמרוד אשל, או קצין שני בן 26 באחת מאוניות חברת שהם, בעל עבר פלמ"חי, מבצע פעולות נועזות בימי עלייה ב' וקרוב משפחה של משה שרת ואליהו גולומב. אשל, בעל כושר המנהיגות הטבעי, שהצטיין בכוח דיבור וביכולת לשכנע, הפך תוך זמן קצר לאליל הימאים. יחד עם רבי-החובל אייך אהרונוביץ, שהתייצב לימין השובתים, הפך לסמל של הימאי הישראלי. השבוע, אחרי 22 שנים, היה נמרוד אשל בצד השני של המיתר. לא רק הוא השתנה. 22 השנים שחלפו חוללו תמורות עמוקות בצי הסוחר, בציבור הימאים, ובכלל הדמויות שנטלו או תפקיד בדומה הממושכת. רק גורם אחד לא השתנה: העולם הזה. כאן, כן היום, נקט העולם הזה עמדה, התייצב לצד הימאים במאבק להטבת תנאי עבודתם ולשיפור שכרם.

צחוק, צחוק, אבל...

איך מגיבים אישי-ציבור שונים לכתבות העוסקות בהם והמת-פרסמות מעל עמודי העולם הזה?
רק לעיתים רחוקות אנו מקבלים תגובה ישירה, חיובית או שלילית. ישנם יחידים סגולה, כמו אריה ("לובה") אליאב, למשל, הנוהגים בדרך כלל לטלפן ישירות מייד אחרי שמתפרסם אודותם דבר כלשהו, להודות על הפירסום או לתקן טעות כלשהי. אחרים מחפשים אחר הודמנות מתאימה כדי להגיב. לעומת זאת, חלק ניכר מאישי המימסד נוהג להתעלם ולהעמיד פנים של איידיעה על הפירסום. לפעמים אף בליווי הצהרה שאין הם נוהגים לקרוא את העולם הזה כלל. אלא שבהודמנויות אחרות, בפליטות פה או קריאות ביניים, מסתבר פתאום שהם ערים, מודעים וזוכרים היטב כל מה שמתפרסם אודותם בהעולם הזה. ראשי-הממשלה, גולדה מאיר, למשל, נמנית על סוג זה של מגיבים.
לפני כחודשיים פירסם העולם הזה כתבה שבמרכזה עמד יושב-ראש הנהלת הסוכנות היהודית, אריה פינקוס. הכתבה כמה עולה אריה פינקוס לעם יהודי? עסקה במערכה שניהלה עורכת כתבת העיתון היהודי האמריקאי ג'ואיש ספקטייטור במה שנראה לה ביזבוזים מיותרים מצידו של ה"יר" (העולם הזה 1866). השתדלנו לדווח על הפרשה באובייקטיביות, ומסרנו גם את עמדת ותגובה דובר-הסוכנות בעניין. אחרי פירסום הכתבה לא קיבלנו כל תגובה מצד פינקוס או אנשי הסוכנות.
רק אחרי מותו של פינקוס לפני שלושה שבועות, סופר באקראי כיצד הגיב המנוח על כתבת העולם הזה. פינקוס, סיפרו בני משפחתו, נטל את גיליון העולם הזה עם הכתבה לביתו. באותו גיליון התפרסמה גם אחת הכתבות של לילי אבידן, שהיתה מלווה בכמה תמונות-עירום שלה. פינקוס קיפל את העמודים בצורה כזו, שבמבט חטוף נראה היה שאחת מתמונות העירום של לילי מופיעה בכתבה שעסקה בו. את העמוד המקופל הציג בפני שני בניו ואמר להם: "דרך אגב, העולם הזה תפס אותי עם אינ"ל בלונ" דינית..." בניו של פינקוס העיפו מבט לעבר התמונה, ואחד מהם הגיב: "באמת אבא, היא לא נראית לי מגרה כל כך, האם היא?"
פינקוס פרץ בצחוק. אחריכך סיפר לידידיו על תגובתם המשעשעת של בניו למתיחה שערך להם.

ז'כרא יקרי

במסגרת אירועי מלכת המים

1973

שני נשפי ענק באילת

בהם תיבחרנה:

מלכת שבא

ונסיכת ים-סוף

שני הנשפים יתקיימו במלון..מלכת שבא לרגל פתיחת המלון המחודש

הנשף הראשון

7.9.1973

בו תיבחר..מלכת שבא 1973

הנשף השני

8.9.1973

בו תיבחר..נסיכת ים-סוף 1973

בשני הנשפים תצעדנה המועמדות הסופיות בתחרות מלכת המים 1973

כשהן מדגימות בגדי חוף של "מווה" מכנסי ג'ינס של "לונ" חולצות "אומן" איפור "הלנה רובינשטיין" בתוכנית האומנותית:

אילנה רובינא ולהקתה

החלונות הגבוהים - שמוליק

קדאוס, ג'וזי כץ, אלי מאו

מנחה: גדי יגיל